

Anmeldelse af

Allan Høier mfl. Elskov vin og basfioler

En ny Bellman skive.

Det er hørt før.

Utallige er de kunstnere, der op igennem tiden har beskæftiget sig med Epistlerne og Sangene.

Godt, godt, men så Bellman på dansk, da?

Utallige er de kunstnere, som IKKE har beskæftiget sig med dette!

Så vidt, jeg ved, er Povl Dissing og Fuzzy de eneste.

Der er sikkert flere, men jeg kan i skrivende stund ikke komme i tanke om andre.

Som udgangspunkt har vi oversættelserne.

Der er delte meninger om berettigelsen af disse, men det må erkendes, at de fleste danskere nærer en udpræget modvilje mod at beskæftige sig med vort broderfolks sprogtone.

Hvor skønt er det så ikke, når der endelig er nogle, der gør en alvorlig indsats for at divertere os med en uforfalsket omgang Bellman på dansk.

Og det er, hvad de herrer Allan Høier, Allan Thorsgaard og Kjeld Steffensen gør.

Høier er sangeren, der giver teksterne (de fleste i Leif Bohns oversættelse fra 1991) både kant og indlevelse med megen humor og skarphed.

Parret med Thorsgaards fine arrangementer og sublime guitarspil samt Steffensens fine cello gør det denne skive til en endog meget god oplevelse.

Umiddelbart tænkte jeg, at denne besætning nok ville være noget, man kunne blive træt af i længden, men lad det være sagt med det samme: Hvis man kan lide Bellman, er det svært ikke at lade sig indfange af dette udspil.